

نقش وسائل ارتباط جمعی در گفتگوی تمدن‌ها

دکتر مسعود حاجی‌زاده میمندی

استاد پارکروه تعاون و رفاه اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه یزد

چکیده

از آنجا که ایده گفتگوی تمدن‌ها دارای کارکردهای مثبت فراوانی برای جوامع، فرهنگ‌ها و تمدن‌های است در این گفتگار به برخی از مهمترین عنایین این کارکردها و از جمله، ۱- پذیرش تنوع تمدن‌ها، ۲- توجه هرچه بیشتر به زمینه مشترک تمدن‌ها، ۳- افزایش شناخت هرچه بیشتر تمدن‌ها از یکدیگر، ۴- افزایش اعتماد متقابل بین تمدن‌ها، ۵- غنی‌تر شدن تمدن‌ها، ۶- افزایش آستانه تحمل و نقد تمدن‌ها، ۷- عقلانی شدن تصمیم‌گیری کشورها، ۸- تقویت صلح و ۹- برگسته‌تر شدن نقش اهل فرهنگ و اندیشه‌پرداخته شده است. گفتگوی تمدن‌ها برای توفیق و ثمربخش هرچه بیشتر به زمینه‌سازی‌هایی در حوزه‌های فهم و ادراک، عقل و منطق، زبان و مکالمه، محیط خارجی و عملیاتی نیاز دارد. وسائل ارتباط جمعی در این زمینه‌سازی‌ها و پسته‌سازی‌ها من‌تواند دارای کارکردهای زیر باشد:

- ۱- مجرّد و ابزار گفتگوی تمدن‌ها،
- ۲- عامل تقویت گفتگوی تمدن‌ها،
- ۳- نقش وسائل ارتباط جمعی در پسته‌سازی گفتگوی تمدن‌ها،
- ۴- جامعه‌پذیری و فرهنگ‌پذیری گفتگوی تمدن‌ها،
- ۵- کارکرد در تقویت جامعه مدنی،
- ۶- کارکرد تبلیغی،

۸- کارکرد تاریخی:

- ۹- کارکرد افزایش امکان نقد توسط وسایل ارتباط جمعی و
- ۱۰- کارکرد افزایش همبستگی اجتماعی و وسایل ارتباط جمعی.

واژه‌های کلیدی: تمدن، برخورد تمدن‌ها، گفتگوی تمدن‌ها، وسایل ارتباط جمعی، کارکرد و نقش.

مقدمه

در سال ۱۹۳۳ میلادی، ساموئل هاتینگتون، استاد مسائل استراتژیک دانشگاه هاروارد در آمریکا، در مجله «فارین افیرز» (Foreign Affairs) مقاله‌ای منتشر کرد تحت عنوان «برخورد تمدن‌ها»^(۱) که در آن مناقشه میان تمدن‌ها را مورد بحث قرار داد.^(۲) سپس در سال ۱۹۹۶، کتاب «برخورد تمدن‌ها و نوسازی نظام جهانی» را به نگارش درآورد.^(۳) البته قبل از هاتینگتون، توین بی در کتاب «تمدن در بوته آزمایش» در سال ۱۹۴۷، در مقاله‌ای، آشکارا به «برخورد تمدن‌ها و جنگ تمدن‌ها» پرداخته بود.^(۴) نظریه «برخورد تمدن‌ها» تاکنون مورد تأیید و رد فراوانی واقع شده است. یکی از پاسخ‌ها به نظریه برخورد تمدن‌ها، اندیشه آقای سید محمد خاتمی درباره گفتگوی تمدن‌ها است که برای نخستین بار، در آذرماه ۱۳۷۶ در جریان نشست سران ۵۵ کشور عضو سازمان کنفرانس اسلامی که در تهران برگزار شد، مطرح گردید.^(۵) همچنین آقای خاتمی در دی ماه ۱۳۷۶، در سخنرانی تلویزیونی خطاب به مردم آمریکا دوباره برگفتگوی تمدن‌ها تأکید نمود.^(۶)

نظریه «برخورد تمدن‌ها» از هاتینگتون و اندیشه «گفتگوی تمدن‌ها» از خاتمی پاسخی است به واقعیت‌ها و بحران‌های کنونی جهان که ریشه در میراث گذشته آن دارد. این دو اندیشمند با توجه به شناخت خود از واقعیت‌های جهان دو طرح مختلف ارائه نموده‌اند. هر چند طرح برخورد تمدن‌ها از هاتینگتون، به عنوان چهره‌ای آکادمیک، بیشتر توصیفی و علی و طرح گفتگوی تمدن‌ها از خاتمی، به عنوان چهره‌ای فرهنگی، بیشتر تجویزی و انسانی است.

با توجه به چهره انسانی اندیشه گفتگوی تمدن‌ها و نام‌گذاری سال ۲۰۰۱ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به عنوان سال گفتگوی تمدن‌ها^(۲)، این سؤال مطرح می‌شود که اندیشه گفتگوی تمدن‌ها را چگونه می‌توان از شعاری زیبا به یک استراتژی عملیاتی تبدیل نمود؟

اگر بر این اعتقاد باشیم که «اندیشه گفتگوی تمدن‌ها» در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی دارای کارکردهای مثبت است و به رشد و شکوفایی هرچه بیشتر تمدن‌ها و فرهنگ‌ها منجر می‌شود، برداشت هرگام در جهت نهادینه ساختن گفتگوی تمدن‌ها خدمت به صلح، آزادی و توسعه انسانی خواهد بود.

وسایل ارتباط جمعی که در جهان ارتباطات و اطلاعات امروزی در زمینه‌های اطلاع‌رسانی، آموزش و تبلیغات وظایف مهمی را به عهده گرفته‌اند، در عملیاتی نمودن و نهادینه ساختن اندیشه گفتگوی تمدن‌ها می‌توانند دارای نقش کلیدی باشند. در این مقاله، تأکید بر نقش وسایل ارتباط جمعی در این «فرآیند» و پیشنهاد راهکارهایی برای ارتقای این «نقش» است.

تعريف مفاهیم

عنوان این مقاله یعنی «نقش وسایل ارتباط جمعی در گفتگوی تمدن‌ها» از ۷ مفهوم کلیدی تشکیل شده است که با توجه به احتمال برداشت‌های مختلف از این مفاهیم بهتر است، قبل از هر چیز، این مفاهیم تعریف شوند.

الف: نقش (Role) گرچه نقش معمولاً در زبان فارسی معادل (Role) در زبان انگلیسی به کار می‌رود ولی در اینجا نقش مترادف وظیفه (Duty)، رسالت (Prophecy)، و کارکرد (Function) به کار رفته است. یعنی وسایل ارتباط جمعی در اجرایی نمودن و عملیاتی ساختن اندیشه گفتگوی تمدن‌ها چه نقش‌هایی می‌توانند ایفا کنند؟ چه وظایفی می‌توانند به عهده گیرند؟ چه رسالت‌هایی ایفا نمایند؟ و چه کارکردهایی داشته باشند؟

ب: وسایل ارتباط جمعی (Mass Media): به وسایلی گفته می‌شود که:

- ۱- مخاطبان آن وسیع و فراوان است.
- ۲- مخاطبان نامتجانس هستند.
- ۳- مخاطبان آن همدیگر را نمی‌شناسند.
- ۴- برای انتقال پیام به سازمانی پیچیده نیاز دارد.
- ۵- پیام آن ارزان به

مخاطبان می‌رسد. مطبوعات، رادیو، تلویزیون، سینما، اینترنت و... از وسائل ارتباط جمعی هستند.^(۷)

پ: گفتگو (Dialogue): گفتگو یا دیالوگ روشی است برای فهم مسائل از طریق مفاهمه که دو طرف در آن شرکت دارند. به نظر می‌رسد که دیالوگ بین مکالمه (Conversation) که مردمان عادی در زندگی روزمره در آن شرکت می‌کنند و مباحثه (Discourse) که خاص گفتگوها و بحث‌های علمی است، باشد. در دیالوگ هم اندیشمندان و فرهیختگان می‌توانند شرکت کنند و هم افرادی از نهادهای جامعه مدنی و سازمانهای غیردولتی (N.G.O). معمولاً سقراط فیلسوف شهریرونانی را بینان‌گذار روش دیالوگ می‌دانند، چون وی اعتقاد داشت که حقیقت چیزی آماده و ساخته شده که یک متفسکر به صورت فردی بتواند به آن دست یابد، نیست بلکه محصول تفکر دیالکتیکی عینی و اندیشه مبتنی بر جدل و همکاری مستمر افراد در مبادله سؤال جواب بین خودشان است. در دنیای معاصر، یورگن هابرماس اندیشمند مکتب انتقادی بر عقلانیت ارتباطی و کنش مبتنی بر مفاهمه تأکید می‌نماید که در راستای اندیشه گفتگو، مفاهمه و ارتباط است.^(۸)

ت: تمدن (Civilization): تمدن از ریشه لغوی مدینه مشتق شده است و در لغت به معنای همکاری افراد یک جامعه در امور اقتصادی، اجتماعی، دینی و سیاسی است.^(۹) در متون مردم شناختی و جامعه شناختی بیشتر به جنبه‌های عینی، ملموس و قابل اندازه‌گیری زندگی اجتماعی گفته می‌شود، مانند تکنولوژی، سازمان اقتصادی و اجتماعی جامعه؛ همچنین معادل جنبه مادی فرهنگ، یعنی زیرمجموعه فرهنگ است. اما در اینجا اصطلاح تمدن در معنای تقریباً متفاوتی به کار رفته است که اعم از فرهنگ است. تمدن، بالاترین گروه‌بندی فرهنگی مردم و گسترده‌ترین سطح هویت فرهنگی است که انسانها از آن برخوردارند. بنابراین، بخش اعظم تاریخ را تمدن‌ها تشکیل می‌دهند. تمدن‌ها موجودیتی قابل درک دارند، پویا هستند، ظهور و سقوط می‌کنند، تقسیم می‌شوند و در وادی زمان دفن می‌گردند.^(۱۰) عناصر اصلی سازنده تمدن‌های بزرگ را مذهب، تاریخ، سنت و تجربه‌های مشترک شکل می‌دهد که در این میان تمدن‌های بزرگ اغلب با ادیان عمدۀ جهانی شناخته شده‌اند.^(۱۱)

به نظر هاتینگتون در شرایط کنونی در جهان بین ۶ تا ۸ تمدن وجود دارد:

- ۱- تمدن غربی (اروپای غربی و آمریکا)؛ ۲- تمدن کنفوشیوسی (جنوب شرقی آسیا)؛ ۳- تمدن اسلامی (خاورمیانه و آفریقا)؛ ۴- تمدن هند و (شبہ قاره هند)؛ ۵- تمدن اسلاو - ارتدکس (روسیه و اروپای شرقی)؛ ۶- تمدن ژاپنی (ژاپن)؛ ۷- تمدن آمریکای لاتین (آمریکای جنوبی) و ۸- تمدن آفریقایی (آفریقا).^(۱۳)

البته تعریف هاتینگتون از تمدن به تعریف مردم شناختی «هرسکویتس» نزدیک است:

تمدن عبارت است از مجموعه دانش‌ها، هنرها، فنون، آداب و سنت، تأسیسات و نهادهای اجتماعی که در پرتو ابداعات و اختراقات و فعالیتهای افراد و گروه‌های انسانی طی قرون و اعصار گذشته توسعه و تکامل یافته و در تمام قسمت‌های یک جامعه و یا چند جامعه که با هم ارتباط دارند، رایج است مثل تمدن مصر، تمدن یونان، تمدن ایران و هر کدام دارای ویژگی‌هایی است که به عوامل جغرافیایی و تاریخی و تکنیکی خاص خود بستگی دارد.^(۱۴)

ث: برخورد تمدن‌ها (The Clash of Civilizations): در جهان پس از جنگ سرد، اتحادها، فروپاشی‌ها و اختلافات به وسیله فرهنگ و هویت‌های تمدنی هستند.^(۱۵) عصر برخورد ایدئولوژی‌ها با فروپاشی شوروی سابق به پایان رسیده است. رقابت‌های اقتصادی هم با توجه به شرکت‌های چند ملیتی و سیال شدن شرایط جهانی سرمایه‌گذاری صلح جهانی را تهدید نمی‌کند. مخاصمات جهانی در قرن آینده، تضاد تمدن‌ها بویژه تضاد میان دو تمدن اسلام و غرب خواهد بود. رشد فزاینده جنبش‌های اصولگرا در شمال آفریقا، وجود اقلیت مسلمان قابل توجه در جنوب اروپا و به چالش کشیده شدن ثبات و امنیت و مجموعه تمدنی غرب، برخورد تمدن‌ها به ویژه تمدن‌های غرب و اسلام را اجتناب ناپذیر خواهد ساخت.^(۱۶) این برخورد در صحنه‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی و بویژه فرهنگی خواهد بود.

ج: گفتگوی تمدن‌ها (The Dialogue amonge Civilizations): تمدن به معنای کلیتی فرآگیر که جامع‌تر از فرهنگ است و اجزای مختلف زندگی اجتماعی را شامل می‌شود و افراد هویت خود را با آن واحد تمدنی تعریف می‌کنند.^(۱۷) سخن این است که

چه کسانی به نمایندگی از تمدن‌ها قرار است با یکدیگر به گفتگو بپردازند. به نظر می‌رسد که علاوه بر واحدهای سیاسی یعنی دولت و احزاب سیاسی، جامعه مدنی و بویژه روش‌تفکران، علماء، دانشمندان، هنرمندان، سازمانها و تشکل‌های غیردولتی (N.G.O) بتوانند نقش برجسته‌تری ایفا نمایند.

کارکردهای گفتگوی تمدن‌ها

در نظام اجتماعی موجود در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، روش و بینش گفتگوی تمدن‌ها چه نیازهایی را برآورده می‌سازد؟ تا چه اندازه به تقویت نظم، وفاق، تعادل، هماهنگی و اجماع در درون جوامع و در روابط بین‌المللی یاری می‌رساند؟ و تا چه اندازه این روش و بینش در راستای تحقق اهداف جوامع که همانا «توسعه انسانی» است، می‌تواند عمل کند؟

به نظر می‌رسد که بتوان کارکردهای زیر را برای نظریه گفتگوی تمدن‌ها، اگر تحقق یابد و نهادینه شود، قائل شد.

۱- پذیرش تنوع تمدن‌ها

اصلی‌ترین ویژگی گفتگو، پذیرش موجودیت طرف مقابل است. بنابراین گفتگوی تمدن‌ها باعث پذیرش سایر تمدن‌ها، فرهنگ‌ها و خرد فرهنگ‌ها می‌شود و پذیرش این تنوع در راستای غنای فرهنگی جهانی و کاهش شبیه‌سازی (Assimilation) ناشی از فرآیند جهان‌شدن (Globalization) در عرصه فرهنگ و ارتباطات است.

۲۰

۲- توجه هرچه بیشتر به زمینه مشترک تمدن‌ها

از آنجا که گفتگو معمولاً برای دستیابی به تفاهem انجام می‌شود، لاجرم در این جهت جریان می‌یابد که بر زمینه‌های مشترک بین طرفین تأکید گردد و این توجه به زمینه‌های مشترک در افزایش نگرش مثبت نسبت به یکدیگر موثر است.

۳- افزایش شناخت بیشتر از یکدیگر

گفتگو باعث شفاف شدن روابط، افزایش شناخت و آگاهی نسبت به یکدیگر و کاهش سوءتفاهم‌ها، بدینی‌ها، سوءظن‌ها و دشمنی‌ها نسبت به یکدیگر می‌شود.

۴- افزایش اعتماد متقابل

انجام گفتگو و افزایش شناخت نسبت به یکدیگر، اعتماد متقابل در روابط را افزایش می‌دهد و باعث ارتقاء دوستی، مودت و همبستگی بین طرفین گفتگو می‌شود.

۵- غنی‌تر شدن تمدن‌ها

فرهنگ‌ها و تمدن‌ها معمولاً در جریان مبادله با سایر فرهنگ‌ها و تمدن‌ها به رشد و تعالی و غنای بیشتری دست می‌بند و قوی‌تر می‌شوند. مگر نه این است که در فرآیند گفتگوی تمدن‌ها هر تمدن دستاوردهای خود را عرضه می‌کند؟ پس هر تمدن به ناچار باید به دنبال تولید محصولات با کیفیت و پویا باشد تا بتواند در این عرصه حرفی برای گفتن داشته باشد و نیز پویایی و مولد بودن یکی از رازهای نشاط، سرزنشگی، بقاء و حتی سلطه تمدنهاست. تمدنی زنده است که بتواند مولد و پویا باشد. اخذ عناصر تمدنی در این مبادله باعث افزایش غنای تمدنی می‌شود.

۶- افزایش قدرت تحمل و نقد

گفتگوی بین تمدن‌ها باعث آگاهی هرچه بیشتر به نقاط قوت و ضعف می‌شود و آگاهی از نقاط ضعف و تلاش در جهت کاهش آن قدرت تحمل و ظرفیت پذیرش انتقاد و بازسازی را افزایش می‌دهد و افزایش تحمل در شنیدن نقاط ضعف مقدمه تلاش برای بهسازی است.

۷- عقلایی‌تر شدن تصمیم‌گیری

به دلیل ارتباط کشورها با یکدیگر و تأثیری که کشورها در سرنوشت یکدیگر دارند، کشورها در روابط خود با دیگران مجبور به تصمیم‌گیری هستند. حال هرقدر این

تصمیم‌گیری بر زمینه و بستری از گفتگو و شناخت بیشتر استوار باشد، میزان عقلانیت آن بیشتر و احتمالاً خطای آن کمتر است.

۸- کاهش هزینه‌های سروکوب و بازدارندگی

گفتگو و شفاف شدن روابط و افزایش اعتماد متقابل و دوستی باعث می‌شود که تمدن‌ها به این نتیجه برسند که به جای صرف بودجه‌های کلان در امور نظامی و امنیتی و تقویت ترس متقابل می‌توان با هزینه کردن بودجه‌های به مراتب کمتری در امور فرهنگی و پاک نمودن ذهن و ضمیر انسانها اندیشه و زمینه جنگ، تجاوز و خشونت را کاهش داد. همچنان که در اساسنامه یونسکو آمده است: از آنجاکه جنگ در ضمیر انسانها به وجود می‌آید، دفاع از صلح نیز باید در ضمیر انسانها پرورش یابد... در طول تاریخ عدم درک متقابل بین مردم، همیشه منشاء شک، بدینی و عدم تفاهم بوده و اغلب به بروز جنگ انجامیده است.^(۱۷)

۹- تقویت صلح

کاهش سوءتفاهمات، بدینی‌ها و سوءظن‌ها باعث کاهش اندیشه تجاوز و درنهایت پایدارتر شدن صلح می‌شود. در چارچوب افزایش عقلانیت که یکی از کارکردهای گفتگوی تمدن‌هاست، تصمیم‌گیری‌های مربوط به تداوم و تقویت صلح و رابطه مسالمت‌آمیز بیشتر امکان تحقق می‌یابد.

۱۰- برجسته شدن نقش اهل فرهنگ و اندیشه

کارگزاران گفتگوی تمدن‌ها، معمولاً اهل فرهنگ و اندیشه هستند و تحقق مستمر و نهادینه شدن گفتگوی تمدن‌ها باعث افزایش نقش‌های اجتماعی اهل فرهنگ می‌شود. توجه به سیاست و اقتصاد اهل فرهنگ احتمالاً برغنا و انسانی‌تر شدن این عرصه‌ها می‌افزاید.

شرایط توفیق گفتگوی تمدن‌ها

گفتگوی تمدن‌ها به عنوان یک سیاست، و یا استراتژی برای توفیق نیاز به زمینه‌ها و پیش‌شرط‌هایی دارد و هر قدر بستر و فضاسازی کافی برای این استراتژی صورت گرفته باشد، امکان موقیت آن بیشتر است. به نظر می‌رسد که تحقق پارادایم گفتگوی تمدن‌ها مستلزم تحول در چهار حوزه است:

الف: حوزه فهم و درک

مستلزم پذیرش پلورالیسم در فهم واقعیت‌ها است و همچنین پذیرش اینکه گفتگوی تمدن‌ها تنها آلترناتیو انسانی برای تداوم رابطه تمدن‌هاست و گفتگوی تمدن‌ها نیازمند به قبول تنوع قومی، فرهنگ و تمدنی به عنوان معادلاتی با اصل جمعی جبری غیرصفر است و نیز گفتگوی تمدن‌ها انسان محور است.

ب: حوزه عقل و منطق

لازم است در گفتگوی تمدن‌ها برخردورزی و خردباری تأکید شود و نخبگان اندیشه و فرهنگ جایگاه مهمی در این عرصه پیدا کنند.

پ: حوزه زبان و مکالمه

احترام به عقاید دیگران، تحمل نظرات گوناگون و روانی درگفتگو و کاهش لکنت زبان در این عرصه لازم است.

ت: حوزه محیط خارجی و عملیاتی

رفع تضاد میان ملت‌ها و حکومت‌ها، فقدان نظم سلطه‌گرانه در روابط بین‌الملل، افزایش فعالیت‌ها و همکاری‌های نهادهای بین‌المللی بویژه نهادهای غیردولتی و جامعه مدنی.^(۱۸)

به نظر می‌رسد که اندیشه گفتگوی تمدن‌ها برای نهادینه شدن با دو دسته موانع رو به روست:

۱- موانع عینی که همانا منافع سیاسی و اقتصادی است.

۲- موانع ذهنی که نگرشها، عقاید، آداب و رسوم، سنت‌ها، ایوثولوژی و... است.
گفتگوی تمدن‌ها وقتی ره به جایی می‌برد و در دراز مدت ثمر بخش خواهد بود که یک گفتگوی سالم، متعادل و به دور از اجبار باشد. پیش شرط گفتگو بین تمدن‌ها، پذیرش حق برابر برای طرفین گفتگو به منظور درک متقابل و پرهیز از هضم، حذف و یکسان انگاری است. لازم است نفس تکثر و تنوع فرهنگ‌ها، سنت‌ها، عقاید و... محترم شمرده شود. (۱۹)

برای تحقق گفتگو لازم است فرهنگ گفتگوی برابر و به دور از سلطه پرورش داده شود. این فرهنگ به نظر می‌رسد که یک فرهنگ دموکراتیک باشد. به قول فدریکومایور، مدیرکل سابق یونسکو، فرهنگ دموکراتیک واقعی نباید هیچ هویتی را اعم از قومی، مذهبی، زبانی یا فرهنگی نفی کند، همچنان که نباید با زیرپا گذاشتن هویت ملی، همبستگی، جمعی و آمالی مشترک همگانی رشد یابد. چنین فرهنگ دموکراتیکی فرصتی همگانی فراهم می‌آورد تا از خلال تعلقات آزادانه و کثرتگرایانه به خودشناسی دست یابند. از این رو دموکراسی در سطح فرهنگی همان چیزی باید باشد که در سطح سیاسی: درهم آمیختن اراده فردی با منافع عمومی. (۲۰)

به طور خلاصه شرط اصلی توفیق گفتگوی تمدن‌ها تغییر نگرش‌ها، عقاید، اطلاعات، رفتارها و... است یعنی ایجاد بستر و زمینه درونی در انسانها که آماده مفاهمه و انجام گفتگوی آزاد و بدون اجبار باشند.

کارکردهای وسایل ارتباط جمعی در توفیق گفتگوی تمدن‌ها

گفتگوی تمدن‌ها به عنوان یک استراتژی در جهانی مطرح شده است که به دنیای اطلاعات و ارتباطات موسوم است. در این جهان، ارتباطات و اطلاعات سرنوشت حوزه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی را رقم می‌زنند. مرزهای جغرافیایی کم رنگ شده و به تعبیر مارشال مک لوهان جهان به دهکده‌ای تبدیل شده است.

در این جهان، وسایل ارتباط جمعی: ۱- صنعت متحول و رو به رشد، ۲- ابزار حفظ و

کسب قدرت سیاسی، ۳- جایگاه طرح مسائل اجتماعی، ۴- ابزار توسعه فرهنگی، ۵- جایگاه گسترش ایدئولوژی‌ها، ۶- و مجرای تغییرات اجتماعی، هستند.^(۲۱) وسائل ارتباط جمعی به طور کلی دارای کارکردهای: ۱- خبری و اطلاع‌رسانی، ۲- آموزشی، ۳- تفریحی، ۴- تبلیغی، ۵- راهنمایی و هدایت، ۶- حراست از محیط، ۷- همبستگی اجتماعی، ۸- انتقال میراث اجتماعی، ۹- احساس تعلق اجتماعی، ۱۰- مراقبت و نظارت بر محیط، ۱۱- اعطای پایگاه اجتماعی و ۱۲- همگان‌سازی،^(۲۲) هستند. حال با توجه به اهمیت وسائل ارتباط جمعی در تولید و انتشار اطلاعات، آموزش و یاددهی، هدایت و راهنمایی، طرح مسائل اجتماعی و مجرای تغییرات اجتماعی و فرهنگی، این وسائل در توفیق گفتگوی تمدنها چه کارکردهایی می‌تواند داشته باشد؟

۱- وسائل ارتباط جمعی به عنوان مجرأ (کanal) و ابزار گفتگوی تمدنها

جوامع امروز از شهرها، کشورها، قاره‌ها و سرزمین‌های بزرگ و وسیع تشکیل شده‌اند. فرآیندهای انقلاب صنعتی، نوسازی، شهرنشینی و... گروه‌های اجتماعی وسیعی به وجود آورده که علاوه بر تعداد نسبتاً زیاد و فراوانی جمعیت، همدیگر را نمی‌شناسند و از نظر ساخت درونی نامتجانس هستند. این جمعیت‌های وسیع در معنای جامعه شناختی، توده (Mass) نام دارند. در چنین جوامع دیگر نمی‌توان از طریق شخصی و چهره به چهره ارتباط وسیع برقرار نمود. با توجه به وسعت، تنوع و عدم تجانس در حوزه‌های تمدنی و میان حوزه‌های تمدنی به احتمال زیاد هر نوع گفتگوی مؤثر از طریق وسائل ارتباط جمعی میسر است. پخش و انتشار گفتگوی تمدن‌ها از طریق روزنامه‌ها، رادیو، تلویزیون و اینترنت تأثیر آن را چند برابر می‌کند.

۲- کارکرد اطلاع‌رسانی وسائل ارتباط جمعی در تقویت گفتگوی تمدن‌ها

تمدن‌ها هر اندازه از یکدیگر اطلاعات واقعی و بی‌طرفانه بیشتر داشته باشند، بهتر می‌توانند با یکدیگر گفتگو و تبادل نظر نمایند. در جهان امروز با توجه به پیچیدگی و وسعت، در اختیار داشتن اطلاعات نقش مهمی دارد. وسائل ارتباط جمعی به عنوان

یکی از ابزارهای اصلی تولید و انتشار اطلاعات در شفاف‌سازی واقعیت‌های درون حوزه‌های تمدنی و میان حوزه‌های تمدنی می‌توانند مؤثر باشند. به احتمال زیاد در اختیار داشتن اطلاعات معتبر و صحیح در کاهش سوءتفاهم‌ها و بدینی‌ها مؤثر است.

۳- کارکرد آموزشی وسایل ارتباط جمعی در بستر سازی گفتگوی تمدن‌ها

از طریق آموزش می‌توان نگرش‌ها (Attitudes)، عقاید (Opinions)، اطلاعات (Information) و رفتارها (Behaviors) را تغییر داد. لازمه موقیت‌آمیز بودن گفتگو و تداوم آن داشتن نگرش مثبت نسبت به یکدیگر، احترام به عقاید یکدیگر، داشتن اطلاعات واقعی از یکدیگر و سرانجام رفتارهای سنجیده و درست در مقابل یکدیگر است. وسایل ارتباط جمعی به عنوان «دانشگاه بدون دیوار» و «ابزار آموزش موازی و مداوم» می‌توانند در بستر سازی برای انجام موقیت‌آمیز گفتگوی تمدن‌ها نقش داشته باشند.

۴- وسایل ارتباط جمعی به عنوان کارگزار جامعه‌پذیری و فرهنگ‌پذیری در گفتگوی تمدن‌ها

فرهنگ‌ها گفتگو و پای‌بندی به منطق گفتگو، در یک فرآیند درازمدت بویژه در زمان کودکی و نوجوانی که شخصیت اساسی افراد شکل می‌گیرد، لازم است آموخته شود. در کنار خانواده گروه‌های همسالان، مدرسه، گروه‌های مرجع... وسایل ارتباط جمعی نیز در این فرآیند می‌توانند نقش داشته باشند. فرهنگ و اخلاق گفتگو لازم است به طور تدریجی برای افراد درونی شود (Internalized) و آنها به این نتیجه برسند که از طریق گفتگوی بهتر می‌توانند نهضت‌های اجتماعی خود را ایفا نمایند و مورد تأیید دیگران واقع شوند. وسایل ارتباط جمعی در درونی ساختن هنجرارها و ارزش‌های حاکم بر گفتگو و اخذ دستاوردهای دیگران از طریق گفتگو می‌توانند مؤثر باشند.

۵- تصویرسازی و انگاره‌سازی وسایل ارتباط جمعی از تمدن‌ها، فرهنگ‌ها و خرده فرهنگ‌ها

وسایل ارتباط جمعی در ارائه تصویر از واقعیت‌هایی که در جهان رخ می‌دهد دارای نقش و اهمیت زیادی است بنابراین با توجه به تصویرسازی مثبت، منفی و یا بی‌طرفانه از تمدن‌ها، فرهنگ‌ها و خرده فرهنگ‌ها ممکن است به تقویت یا تضعیف گفتگوی تمدن‌ها توسط وسایل ارتباط جمعی منجر شود. تصویری که از اعراب، فلسطینی‌ها، مسلمانان، سیاهپستان، شرقی‌ها و بویژه ایرانی‌ها در وسایل ارتباط جمعی غرب ارائه می‌شود، می‌تواند تضعیف کننده گفتگوی تمدن‌ها باشد. متراffد آوردن مسلمانان، اعراب، فلسطینی‌ها و ایرانی‌ها با بنیادگرایی، خشونت، تروریسم، نقض کننده حقوق بشر، پناهندگی، هواپیماربایی، بمب‌گذاری، آدم‌ربایی، ورود غیر قانونی، دست داشتن در معاملات قاچاق و... می‌تواند در افزایش بدیهی‌ی، سوء‌ظن و حتی تنفر از تمدن اسلامی مؤثر باشد و احتمال گفتگوی موفقیت‌آمیز میان تمدن اسلامی و تمدن غربی را کاهش دهد.

۶- کارکرد وسایل ارتباط جمعی در تقویت جامعه مدنی به عنوان کارگزار گفتگوی تمدن‌ها جامعه مدنی (Civil Society) به تشکل‌های آزاد، اختیاری و داوطلبانه اطلاق می‌شود که بین شهروندان و دولت قرار دارد و از علایق و منافع اعضای خود دفاع می‌کند و از اجحاف و تعدی دولت و سایر شهروندان نسبت به اعضای خود جلوگیری می‌نماید. به نظر می‌رسد که در انجام موفقیت‌آمیز گفتگوی تمدن‌ها، نهادهای مردمی بویژه جامعه مدنی می‌توانند نقش بر جسته‌ای ایفا کند. حال وسایل ارتباط جمعی که خود می‌تواند به عنوان بخشی از جامعه مدنی باشد (بخشی از مطبوعات در ایران که توسط بخش غیردولتی منتشر می‌شود جزو جامعه مدنی است) در معرفی و تقویت نهادهای جامعه مدنی از طریق معرفی این نهادها، بیان کارکردهای مثبت این نهادها در پیشرفت کشور و مطرح ساختن موانع نهادینه شدن جامعه مدنی در ایران می‌توانند مؤثر باشند. جامعه مدنی با توجه به فاصله‌ای که از دولت‌هادارند در گفتگوی تمدن‌ها از قدرت مانور بیشتری برخوردار هستند و برخی از معذوریت‌های دولت‌ها را ندارند و احتمالاً

بیان‌کننده دیدگاه‌های افشار وسیع‌تری از حوزه تمدنی خود هستند.

۷- کارکرد وسایل ارتباط جمعی در معرفی اهل فرهنگ و اندیشه به عنوان کارگزاران گفتگوی تمدن‌ها

گفتگوی تمدن‌ها در واقع گفتگو و تعامل میان صاحبان اندیشه‌ها و فرهنگ‌های مختلف است. حال‌های اندازه در یک تمدن اهل اندیشه از قدر و منزلت والاتری برخوردار باشند و آن تمدن دارای اهل اندیشه قوی‌تر، وزین‌تری باشد، امکان موقیت آن در گفتگوی تمدن‌ها بیشتر است. وسایل ارتباط جمعی با توجه به وسعت مخاطب، در اعطای پایگاه اجتماعی به اهل هنر و اندیشه می‌توانند نقش مؤثری ایفا نمایند. فرض کنیم بخشی از وسایل ارتباط جمعی یک کشور یا یک حوزه تمدنی به تقبیح، تکفیر، تفسیق و تخطیه روشنفکران، تحصیل‌کرده‌گان، هرمندان، دانشمندان، روحانیان، عالمان، فاضلان و... جامعه خود تحت عنوان غرب‌زده، لائیک، بی‌دین، مخالف انقلاب و نظام یا خشونت طلب، متحجر، قدرت طلب، مخالف جمهوریت و... بپردازد. چگونه انتظار است که از حوزه‌های تمدنی دیگر برای آراء و اندیشه‌های اندیشمندان آن جامعه اعتبار قائل شوند؟

۸- تأثیر نوع ارتباط عناصر وسایل ارتباط جمعی در گفتگوی تمدن‌ها

عناصر مهم خانواده وسایل ارتباط جمعی که فعلاً در ایران دارای مخاطبان بیشتری هستند، عبارتنداز: تلویزیون، رادیو و مطبوعات. رادیو و تلویزیون در ایران زیر نظر قواز مختلف حکومت اداره می‌شوند. مطبوعات نیز بخشی توسط نهادهای حکومتی و بخشی دیگر توسط احزاب، سازمانهای سیاسی و بخش خصوصی انتشار می‌یابند. فرض کنیم مطبوعات با یکدیگر وارد یک جنگ قلمی بیمارگونه شوند و یا علیه یکدیگر به دادگاه شکایت نمایند و یا علیه یکدیگر جوسازی کنند. اگر مطبوعات، رادیو و تلویزیون یکدیگر را تخطیه و بی‌اعتبار نمایند و بین وسایل ارتباط جمعی یک کشور رابطه بیمارگونه و منطق حذف حاکم باشد، این نوع وسایل ارتباط جمعی در تضعیف گفتگوی تمدن‌ها مؤثرند. بخشی از وسایل ارتباط جمعی در ایران به همین اندیشه

گفتگوی تمدن‌ها که از طرف آقای خاتمی مطرح شد به شکل سیاسی برخورد نمودند و در حالی که این اندیشه در سطح جهانی اعتبار پافت در سطح داخلی به مطرح نمودن آن بهای کافی ندادند و آن را جدی نگرفتند. خلاصه اگر بین عناصر وسائل ارتباط جمعی یک کشور یا یک حوزه تمدنی رابطه اكمال متقابل (Complementarity) برقرار باشد، آن کشور یا آن حوزه تمدنی بهتر می‌تواند در گفتگوی تمدن‌ها شرکت نمایند.

۹- کارکرد تبلیغی وسائل ارتباط جمعی در تقویت گفتگوی تمدن‌ها

در اینجا منظور از تبلیغات هم تبلیغات سیاسی است (Propaganda) و هم تبلیغات اقتصادی (Adevertising). هر اندازه وسائل ارتباط جمعی به شکل معقول و متعادل و علمی به تبلیغ دستاوردها، محصولات و کالاهای توانمندی‌ها و امکانات حوزه تمدنی خود پردازند و دیگران را از وجود آن آگاه کنند، در گفتگوی تمدن‌ها دست بالاتری خواهند داشت و به توفیق گفتگوی تمدن‌ها کمک خواهند نمود. صنعت گردشگری یکی از حوزه‌هایی است که می‌تواند به تقویت تفاهم و اندیشه گفتگوی تمدن‌ها کمک کند. وسائل ارتباط جمعی می‌توانند با تبلیغ امکانات، ظرفیت‌ها و توانمندی‌های مورد علاقه گردشگران در ترغیب آنها به سفر به جوامع یک حوزه تمدنی مؤثر باشند. بسیاری از توریست‌های غربی که به ایران سفر می‌نمایند مشاهده می‌کنند که فضای اجتماعی - فرهنگی ایران متفاوت با آن چیزی است که وسائل ارتباط جمعی غرب، عمدها تصویر می‌نمایند.

۱۰- کارکرد تفریحی وسائل ارتباط جمعی و تأثیر آن در گفتگوی تمدن‌ها

افراد جامعه معمولاً بخشی از اوقات فراغت خود را به تفریح می‌پردازند. وسائل ارتباط جمعی بویژه تلویزیون و سینما با کارکردهای تفریحی خود در پرکردن اوقات فراغت شهروندان در جامعه امروز نقش مهمی به عهده گرفته‌اند. پیام گفتگوی تمدن‌ها که در واقع پیام صلح، عدالت، حقیقت، زیبایی، مدارا، حفظ محیط زیست، کمک به هم نوع و... است از طریق برنامه‌های تفریحی وسائل ارتباط جمعی بهتر می‌تواند منتقل شود. پخش یک فیلم از سینما، پخش یک سریال از تلویزیون، پخش یک برنامه زنده

رادیویی، انتشار یک پاورقی یا یک داستان در مطبوعات در عین کارکرد تفریحی می‌تواند در زمینه‌سازی و تحقق اهداف گفتگوی تمدن‌ها مؤثر باشد.

۱۱- کارکرد افزایش امکان نقد توسط وسایل ارتباط جمعی و تأثیر آن در گفتگوی تمدن‌ها
 وسایل ارتباط جمعی به عنوان بیدار جامعه و به عنوان نماینده افکار عمومی می‌تواند به نقد عملکردها و رفتارهای مسؤولین دولتی و شهروندان پردازد و در عین بیان نقاط مثبت عملکرد آنها به شکل محترمانه ولی قاطعانه و شجاعانه به بیان نقاط ضعف عملکرد آنها اقدام نماید. تداوم نقد توسط وسایل ارتباط جمعی قدرت تحمل و میزان نقدپذیری را در جامعه افزایش خواهد داد و افزایش تحمل نقد ایده‌ها، برنامه‌ها، و عملکردها در راستای بسترسازی و فضاسازی برای انجام گفتگوی تمدن‌هاست.

۱۲- کارکرد افزایش همبستگی اجتماعی و نقش آنها در گفتگوی تمدن‌ها
 وسایل ارتباط جمعی با آگاه ساختن افراد جامعه به میراث مشترک تاریخی و هویت کنونی فرهنگی به افزایش همبستگی اجتماعی کمک می‌کند و با بسترسازی برای مشارکت همه گروه‌ها و اشار اجتماعی در سرنوشت خود بر همبستگی اجتماعی در سطح ملی می‌افزاید. در گفتگوی تمدن‌ها نیز تأکید بر حفظ تنوع فرهنگی و قومی و زبانی در عین متعلق بودن به پیکره واحد ملی وارتقاء همبستگی اجتماعی است. هر اندازه چسبندگی گروه‌های اجتماعی تشکیل دهنده یک جامعه براساس آگاهی، مشارکت و احساس مسئولیت باشد، تداوم این پیوستگی بیشتر است و گفتگوی تمدن‌ها نیز حاوی گفتگوی فرهنگ‌ها و خرده فرهنگ در سطح ملی و منطقه‌ای است. بنابراین ارتقاء همبستگی اجتماعی براساس تنوع فرهنگی که توسط وسایل ارتباط جمعی می‌تواند حاصل شود، در راستای اهداف گفتگوی تمدن‌هاست.

۱۳- کارکرد مراقبت از محیط و تأثیر آن در گفتگوی تمدن‌ها
 وسایل ارتباط جمعی به دلیل وظایف و کارکردهایی که به عهده دارند، منتظر هستند تا از وقایع و حوادث پیش‌آمده گزارش، رپورتاژ و خبر تهیه نمایند و مخاطبان را در

حریان رخدادها قرار دهند. بنابراین مسئولین دولتی و شهروندان دائمًا مراقبند تا طوری رفتار نمایند که سوژه به دست وسائل ارتباط جمعی ندهند بنابراین سعی می‌نمایند که با دیگران با احترام و تحمل رفتار نمایند. این رفتارهای احترام آمیز در رازمدت می‌تواند فرهنگ احترام به شخصیت افراد و گروه‌های اجتماعی را در جامعه تقویت نماید و احترام به فرهنگ‌ها، شخصیت‌ها و خرد فرهنگ‌های دیگر در راستای تقویت گفتگوی بین‌تمدن‌هاست.

۱۴- کارکرد حراست (نگهبانی) از محیط و تأثیر آن در گفتگوی تمدن‌ها

وظیفه نگهبان معمولاً، آن است که با سوت زدن یا آذربکشیدن دیگران را از خطرات پیش آمده آگاه سازد. وسائل ارتباط جمعی این نقش را ایفا می‌نمایند که وقتی خطری زندگی اجتماعی انسانها را تهدید می‌نماید، زنگ خطر را برای جهانیان به صدا درآورند. امروزه تخریب محیط زیست، شکاف بین فقرا و اغنياء، تروریسم، جرم و جنایت، بیماری‌های نظری ایدز و اعتیاد به مواد مخدر جامعه جهانی را تهدید می‌کند و وسائل ارتباط جمعی در آگاه ساختن ابعاد این خطرات برای جوامع تلاش می‌کنند تا با همکاری در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی با این مشکلات اجتماعی مبارزه شود. هرگام در جهت همکاری مشترک برای کاهش مشکلات جهانی، گامی است در جهت تقویت گفتگوی تمدن‌ها و افزایش مفاهeme و رابطه آزاد، بدون اجبار و بدون سلطه در سطح جهانی.

نتیجه‌گیری

گفتگوی تمدن‌ها در شرایط کنونی پاسخی است به نظریه برخورد تمدن‌ها. با توجه به کارکردهای مثبت گفتگوی تمدن‌ها در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی هرگام در جهت عملیاتی نمودن اندیشه گفتگوی تمدن‌ها، گامی است در جهت اهداف متعالی انسان‌هایی که مایلند در یک شرایط عادلانه، صلح آمیز دموکراتیک و انسانی زندگی نمایند.

در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی اندیشه گفتگوی تمدن‌ها با موانع عینی و ذهنی رویروشت. موانع عینی همانا منافع سیاسی و اقتصادی و موانع ذهنی مجموعه نگرشها،

عقاید، رفتارها و اطلاعات نسبت به فرهنگ‌ها و تمدن‌های دیگر است. با توجه به نقش ارزشها، ذهنیت‌ها و تصورات در تصمیم‌گیری انسانها، هر اندازه آشنایی و آگاهی از فرهنگ و تمدن‌های دیگر بیشتر شود، سوء تفاهم‌ها، سوء ظن‌ها، تنفرها، عقاید قالبی، پیش‌داوریها و... کاهش یافته و همدلی افزایش می‌یابد.

با توجه به نقش ارتباطات و اطلاعات در جهان امروز، وسائل ارتباط جمیعی بویژه تلویزیون، رادیو، مطبوعات و اینترنت می‌توانند با بستر سازی و فراهم نمودن ارزشها و هنجارهای گفتگو و تلاش در جهت نهادینه نمودن و درونی ساختن اخلاق گفتگو به ارتقاء و عملیاتی نمودن استراتژی گفتگوی تمدن‌ها یاری رسانند.

اخلاق گفتگو از طریق افزایش اطلاعات، آموزش، راهنمایی، تصویرسازی بی‌طرفانه، مطرح نمودن سایر تمدن‌ها و... حاصل می‌شود و این امور از کارکردها و توانایی‌های وسائل ارتباط جمیعی در دنیاگیری است که به دهکده جهانی معروف شده است.

پیشنهادات و راهکارهایی در جهت نهادینه شدن گفتگوی تمدن‌ها

اگر ایده و اندیشه گفتگوی تمدن‌ها که در سطح بین‌المللی تا اندازه قابل توجهی مورد اقبال واقع شده است بخواهد از صورت شعاری زیبا و ابزار دست سیاستمداران به در آید و به معنای واقعی اثربخش باشد، لازم است از همه امکانات مشروع در سطح ملی و بین‌المللی برای اجرایی نمودن و عملیاتی نمودن آن استفاده شود. با توجه به تأثیرها، اهمیت و کارکردهای وسائل ارتباط جمیعی در جهان امروز، این وسائل می‌توانند براساس راهکارهای زیر، در این فرآیند مؤثر باشند.

۱- اطلاع‌رسانی فعال درباره تاریخچه، اهداف و کارکردهای اندیشه گفتگوی تمدن‌ها توسط وسائل ارتباط جمیعی.

۲- اطلاع‌رسانی فعال، غنی و بی‌طرفانه از تمدن‌ها بویژه تمدن اسلامی و تمدن غرب و پرهیز از اغراق‌گویی درباره تمدن خودی و مخدوش جلوه دادن تمدن دیگران به وسیله وسائل ارتباط جمیعی.

۳- تلاش برای آموزش شهروندان در جهت آشنا ساختن آنها با فرهنگ گفتگو از طریق برنامه‌های مختلف وسائل ارتباط جمیعی

- ۴- برگزاری جلسه‌های گفتگو و میزگرد در وسائل ارتباط جمعی بین اندیشمندان از فرهنگ مختلف و یا جهت‌گیری‌های گوناگون.
- ۵- بزرگداشت و گرامیداشت کارگزاران گفتگوی تمدنی که همانا اصحاب اندیشه و هنر و رهبران و اعضای جامعه مدنی هستند، در وسائل ارتباط جمعی.
- ۶- گسترش و ترویج فرهنگ نقد و انتقاد پذیری توسط وسائل ارتباط جمعی.
- ۷- تبدیل شدن وسائل ارتباط جمعی به آیه‌های جامعه یعنی منعکس کننده نظرات و علائق همه گروه‌های اجتماعی تشکیل دهنده جامعه.
- ۸- بیان چگونگی عملیاتی شدن اندیشه گفتگوی تمدن‌ها و نظرخواهی از صاحب‌نظران در این زمینه توسط وسائل ارتباط جمعی.
- ۹- پرداختن سیستماتیک و غیرنماشی به اندیشه گفتگوی تمدن‌ها در برنامه‌های مختلف وسائل ارتباط جمعی.
- ۱۰- ایمان آوردن مسؤولین و مدیران وسائل ارتباط جمعی به کارکردهای اندیشه گفتگوی تمدن‌ها و پرهیز از برخورد ابزاری کردن با آن.

منابع

- 1- Huntington, Samuel: "The Clash of Civilizations"? *Foreign Affairs*, Summer 1993, PP.23-4
- به نقل از: افروزیابی، کاوه: سازمان ملل و اندیشه گفتگوی تمدن‌ها، ترجمه مریم بیژنی، دوماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، شماره ۱۶۱-۱۶۷، مرداد و شهریورماه ۱۳۸۰، ص ۸.
- ۲- ناکاشی، هیساویه: به سوی درک متقابل میان تمدن‌ها، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، تهران، انتشارات سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، چاپ اول ۱۳۷۷، ص ۹۱.
- 3- Huntington, Samuel, *The Clash of Civilizations and Remaking of World Order*, Simon and Wail, New York, 1997.
- ۴- مهاجرانی، عطاءالله: «چیستی گفتگوی تمدن‌ها»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۳.
- ۵- رمضانی، روح‌الله: «گفتگو: نیاز به نظریه»، ترجمه علیرضا طیب، تهران، دوماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، شماره ۱۶۱-۱۶۷، مرداد و شهریور ۱۳۸۰، ص ۴.
- ۶- همان منبع، ص ۴.
- ۷- حاجی‌زاده میمندی، مسعود، جامعه‌شناسی ارتباطات، جزوه درسی، شیراز، دانشگاه شیراز، ۱۳۸۰، ص ۱۰.
- ۸- الف. امیری، مجتبی، «نقش مقاهمه تمدن‌ها در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، صص ۱۴۱-۱۳۹.
- ب. فدایی عراقی، غلامرضا، «مبانی نظری گفتگوی تمدن‌ها از نظر اسلام و قرآن»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۵۰۴-۵۰۳.
- ۹- معین، محمد، فرهنگ فارسی، جلد اول، تهران، انتشارات امیرکبیر، چاپ چهارم، ۱۳۶۰، ص ۱۱۳۹.
- به نقل از: غفوری، محمد: «تعریف کلی گفتگوی تمدن‌ها»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۳۷.
- ۱۰- همان، ص ۳۷.
- ۱۱- خوشنوی، غلامعلی، «(گفتگوی تمدنی چیست؟) مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۱۰۶.
- ۱۲- استاد رحیمی، رضا، «جهانی شدن و گفتگوی تمدن‌ها»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۳۲۰.

- ۱۳-روح‌الامینی، محمود، زمینه فرهنگ شناسی، تهران، انتشارات عطار، چاپ اول، ۱۳۶۵، ص ۴۹.
- ۱۴-خوشرو، غلامعلی، «گفتگوی تمدنی چیست؟» مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۱۰۷.
- ۱۵-زیباکلام، صادق، «از پنداشگرایی تا واقعیت: بازخوانی مجدد نظریه گفتگوی تمدنی»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۴۱۰.
- ۱۶-خوشرو، غلامعلی، «گفتگوی تمدنی چیست؟»، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۱۰۶.
- ۱۷-مقدمه اساسنامه یونسکو، آخرین متن اصلاحی یونسکو، ترجمه کمیسیون ملی یونسکو در ایران، ص ۱۰.
- به نقل از: بزرگمهری، مجید و علی نصیری طوسی، «یونسکو و طرح گفتگوی تمدن‌ها: دریچه‌ای به سوی صلح، مجموعه مقالات چیستی گفتگوی تمدن‌ها، ص ۲۶۸.
- ۱۹-مهدیزاده، سید‌محمد، «درآمدی به گفتگوی بین فرهنگها»، فصلنامه رسانه، شماره ۳۳، بهار ۱۳۷۷، ص ۸۰.
- ۲۰-همان، ص ۸۵.
- ۲۱-حاجی‌زاده میمندی، مسعود، جامعه‌شناسی ارتباطات، ص ۲۳-۲۵.
- ۲۲-همان، ص ۳۱-۳۶.

The Role of Mass Media in "Dialog among Civilizations"

Mas'ood Haji Zadeh Meymandi (Ph.D)

Abstract

The concept "Dialog among Civilizations" fulfils societies, cultures, and civilizations various good functions. This article picks up the most important of the functions as follows:

- a. recognition of civilization variety.
- b. highlighting the points civilizations have in common
- c. creating closer orientation among civilizations
- d. increasing their mutual reliance
- e. enriching them
- f. giving them better criticism tolerance
- g. rationalizing the decisions made by government
- h. establishing stable peace
- i- granting intellectuals an active role in cultural matters

To be successful and efficient, "Dialog among Civilizations" has to make preparations on intellectual, rational, communicative, and operational grounds. In this regard, mass media may serve the following purposes:

- a. Communication of ideas to and from civilizations
- b. establishing appropriate atmosphere for the dialogs
- c. strengthening the dialogs
- d. socialization and acculturation of the dialogs
- e. visual demonstration of the trend of dialogs
- f. enhancement of "Civil Society"

- g. putting corresponding propaganda on*
- h. offering a chance for media criticisms*
- i. consolidating the social unity*

